

PASQUINS

DE CULTURA CRISTIANA I ROMANA

IX.- Històries d'una *pedrera*

Al Papa Silvestre I, coetani de l'emperador romà Constantí i per tant primer pontífex de la cristiandat lliure, el va succeir Marc d'Ostia, que només va governar durant deu mesos, de gener a octubre del 336. Malgrat la brevetat del seu govern, va tenir temps d'erigir una església dedicada a l'evangelista Marc, prop del Capitoli.

Com tota l'arquitectura romana antiga, l'església va sofrir saquejos, pillatges i els embats del simple pas dels segles. Al capdavant, ja ho deia Josep Pla: el temps és el més revolucionari de tots els factors de degradació...

El cas és que al segle XVI, després del cisma d'Avinyò i en plena febre per retornar l'antic esplendor a la ciutat a base de construir-hi palaus nobles, l'antiga basílica es va convertir en un adossament de l'actual *Palazzo San Marco*, residència papal des de 1469 fins al 1564. Més tard l'edifici seria regalat a la Sereníssima República de Venècia.

Doncs bé: quina va ser la *pedrera* per a la construcció d'un monument tan important? Ni més ni menys que l'Amfiteatre Flavi, més conegut com el Colisseu. Dels cent mil metres cúbics de marbre travertí que es van utilitzar per a la construcció d'aquella seu d'entreteniment pagà, avui en trobem a faltar uns quants carreus de les graderies superiors. On són? No busquem gaire lluny: els podem trobar als murs de Palau de Sant Marc.